

„VŠICHNI PŘECI VĚDÍ...“ V PROMĚNÁCH STALETÍ

Je nejen zajímavé, ale i poučné sledovat změny veřejného mínění v průběhu delších časových úseků. Jistě by každý z nás mohl snadno doplnit, co „přeci všichni víme“ a pak se ukáže, že tomu bylo jinak. Zažili jsme doby, kdy v oblasti výživy vědci „prokázali“, že mateřské mléko není pro kojence nejlepší a prosazovali sunar, po čase zase jiní vědci potvrdili, že se mýlili ☺. Tím nepřímou potvrdili, že Boží řád pro stvoření, který je od počátku, „překvapivě“ stále platí. Jindy zase slyšíme, že „je dávno vědecky dokázáno...“, že „moderně uvažující člověk už nepochybuje...“ atd.

Z historie vidíme, že zástupy je možné ovlivňovat nejen pravdou, ale i líbivými řečmi, reklamou či ideologiemi, které s pravdou nemusejí mít zase až tolik společného. Výsledkem v takových případech zůstává „pevné přesvědčení, že předkládané skutečnosti jsou pravda“.

Někdy stačí k pevnému přesvědčení všeobecně zakoreněný předpoklad: „had je slizký“. Leckdo si hada pohladit nepůjde a tak se svým poznáním vystačí až do smrti, a zkuste ho přesvědčit. Jiný místo předpokladu zafunguje lidová slovesnost. Co miloučké je žezek a jablíčko? Neznám dítě, které by nevidělo pěkně malovaný obrázek či neslyšelo říkanku o tom, jak si žezek nese na bodlinách jablíčko. Až vyroste a bude-li mít štěstí, dočte se, že žezek je hlavně hmyzožravec a jablko by pozřel jen v nouzi. Navíc na bodlinách potravu nepřepravuje.

Zábavný je též obecně rozšířený středověký názor řadící bobra mezi ryby. Proč ne? Je to logické: žije ve vodě, výborně plave, má „šupinatý“ ocásek... Navíc se jeho maso smí jíst o velkých postech (podobně jako ostatní rybí maso), všichni to přeci vědí (včetně vědců), tak jakýpak ostych a mudrování.

Posuňme se k závažnějším tématům - co například původ života? Aristotelés, starořecký přírodovědec, myslitel a po mnoho staletí až do renesance uznávaná vědecká autorita, o původu života nepochyboval: Živá zvířata mohla vzniknout i z neživého prostředí (abiogeneze) - žáby z bláta, myši ze starých hader... Jako důkaz Aristotelés uváděl jednoduchý recept: *Vezmeme větší hrnec, vložíme dovnitř starý oděv, přisypeme trochu zrní a nakonec přidáme kousek sýra. Za pár dní jsou myši na světě.* - Jednoduché, experimentálně snadno ověřitelné a hlavně vědecké, že? (Jen se nesmíte na hrnec dívat, když podle sýra myši hrnec vyčenicávají a vlezou dovnitř ☺.) Moderně smýšlejícím řeckým myslitelům navíc věda usnadnila problém, co se zastaralým mytologickým pohledem na svět. Tak se bohyně života Gaia, která mohla podle tradice vkládat do neživých předmětů (hlína, kámen, dřevo) život, mohla odsunout do světa legend a moderní vědě nestínila cestu. Pozoruhodné je, že se „myši lhlý z hader“ (proces samoplození obecně známý jako Generatio spontanea) až do 17. století, tuto teorii hlásal i vlámský vědec Jan Baptista von Helmont ještě r. 1667.

Prvním krokem ve vyvrácení této představy byl experimentální výzkum původu červů v mase, který prováděl Francesco Redi. Do tří nádob uzavřel maso bez přístupu hmyzu a do jiných třech nádob dal maso a nechal mouchy volně působit... Výsledky, které si snadno domyslíme, publikoval (v díle z roku 1668 *Esperienze Intorno alla Generazione degli Insetti*) a položil tak základ pozdějšího poznání, že „živé vzniká jen ze živého“.

Zanedlouho vědci (a poté celá společnost) přijali, že vyšší živočišné spontánně nevzniknou z neživého prostředí. Nicméně o původu mikroorganismů se bávalo dále.

Slavný vědecký spor o samoplození probíhal v polovině 18. stol. mezi italským knězem a profesorem anatomie Lazzarem Spallanzanim a římskokatolickým knězem Angličanem Johnem Turberville Needhamem. Oba uvařili vývary z masa. Spallanzani láhev zalil voskem - a žádné bakterie se neobjevily. Needham ucpal láhev ovčí vlnou a za několik dní „prokázal“ spontánní vznik života. Spor zů-

stal tehdy nevyřešen, dnes víme, že obsah Needhamovy láhve po ochladnutí nasál vzduch a strhl s sebou bakterie usazené ve vlněné zátku, ty se pak v roztoku rozmnožily.

V 19. století vypsala Francouzská akademie věd peněžitou odměnu na vyřešení tohoto sporu. Ekonomika potřebovala zoufale chránit potraviny před kažením a medicína hledala ochranu před infekcemi. Cenu vyhrál profesor Louis Pasteur, francouzský chemik a mikrobiolog. 7. dubna 1864 pronesl v nabitě universitní hale pařížské Sorbonny slavnou přednášku, ve které mimo jiné uvedl:

„Okolo nás je mnoho záhad, které zaměstnávají lidského ducha a na které marně hledáme odpověď. Jedna z nich je řešitelná pokusem a já jsem tomu věnoval mnoho úsilí. Je to otázka, zda se neživá hmota kolem nás může změnit v život.“ Ukázal napjatým posluchačům baňku a pokračoval: *„Když v obyčejné nezastávané baňce uvařím polévku z masa a baňku nechám několik dní stát, polévka se zkazí. Když však polévku uvařím v uzavřené baňce, může stát na vzduchu celé měsíce a hnilobné procesy se jí nedotknou.“* Ve dvoraně university bylo hluboké ticho, všichni cítili, že jsou svědky dějinné události. Profesor Pasteur pokračoval: *„Dámy a pánové, v této baňce je roztok vhodný k tvorbě mikrobů. Je, jak vidíte, uzavřena. Už čtyři roky. Čtyři roky ji pozoruji a prosím ji, aby mi předvedla první stvoření života, aby stvořila mikroorganizmy. Ale tekutina je prázdná, je prázdná proto, že jsem nedopustil, aby do ní mohlo vzniknout to, co člověk dosud uměle nevytvořil - život. Nedopustil jsem, aby k tekutině pronikly zárodky vznášející se ve vzduchu, nedopustil jsem, aby tam pronikl život.“* Pasteurův hlas zanikl v bouři potlesku. (L. Švihálek: Znamení doby, J. Segal: Je život záhadou?)

Nepřekvapí nás, že ochrana potravin „pasterizací“ denně dokazuje, jak velkou měl Pasteur pravdu.

Spor ale nekončí. Evoluční věda ještě dnes tvrdí, že život vzniknul spontánně během milionů let z neživé hmoty a pak se vyvíjel náhodnými změnami do dnešní podoby a rozmanitosti. Je považováno za bláznovství a tmářský fanatismus, pokud tuto vědeckou teorii nesdílíme. Všichni přeci vědí, že Ono se to samo... navíc s vědeckými důkazy se přece většina nemůže mýlit. Nebo snad ano? Historie se stále opakuje. Písmo nám od počátku ukazuje odpovědi, vědci je postupně odhalují a potvrzují, ale jen potud, pokud stojí o objektivní pravdu. Nestačí jen slepě prosazovat tu „odnož pravdy“ zbavenou Boží přítomnosti.

Potíž je, že vědecké názory, které se snažily vyhnout biblickým zásadám a zodpovědnosti vůči Bohu, zplodily něco daleko horšího než myši v hadrách. V jejich pozadí hraje svou nezastupitelnou roli též okultismus, který napovídá, která strana za těmito „vědeckými teoriemi“ stojí v pozadí.

Připomeňme si jen několik stěžejních příkladů během 20. století: Myšlenky o evolučním vývoji lidské rasy dovedly lidstvo k nacismu. Sám Hitler byl darwinista a hájil své názory o přežití silnější rasy vědeckými důkazy. Demagogie o nadčlověku tak přinesla více než 60 milionů obětí během 6 let.

Pilíře komunismu a nadšení darwinisté Engels, Marx a Lenin daly vzniknout ideologii vědeckého ateismu, který na základě „vědeckých“ argumentů odmítá Boží existenci a v důsledku toho i biblické morální závazky. Komunisté jako Stalin či Mao Ce-tung chtěli zajistit ráj na Zemi, ale místo něj vznikají mj. rozsáhlé hladomory, koncentrační tábory (od Stalina je odkoukal i Hitler), války, represe a narůstá počet mrtvých na 97 milionů (souhrnně odhaduje historik Stéphane Courtois, editor Černé knihy komunismu).

Věda není sama o sobě špatná, je to jen nástroj. Pokud hledá upřímně a přijímá, co Bůh o sobě dal poznat ve svém díle, přináší požehnání. Pokud od Boha i pravdy slepě utíká, brzy překročí biblické mantinely, morálku i závazky vůči Stvořiteli. Tváří se sice stále objektivně, ale plodí prokletí a smrt.

Čím se necháváme ovlivnit - pravdou nebo předsudkem? Pečlivým pozorováním Božího díla nebo lidovou slovesností? Je vždy to, co vidíme celou pravdou?

STVOŘENÍ vs. EVOLUCE

Leze ježek, leze v lese, jablíčko si domů nese.
Děti v lese běhají, ježka všude hledají.
Leze ježek, leze v lese, jablíčko si domů nese.
Ježek píchá do všech stran, já se chytit nenechám.
Leze ježek, leze v lese, jablíčko si domů nese.
Děti všude běhají, ježka všude hledají.
Leze ježek, leze v lese, jablíčko si domů nese.
Do listí se zahrabal, stočil se a potom spal.

Když býval ve středověku bobr počítán mezi ryby, mělo to dobré vědecké důvody. I dnes máme dobré vědecké důvody pro to, nad čím budou už možná naše vnoučata kroutit hlavou a smát se. Pro život je však třeba pevnější základ, než pouhé teorie vědců. Aby zůstala věda aktuální, musí se měnit, Bible zůstává platná stále.

Aristotelés
(384 až 322 př.n.l.)

Aristotelés předpokládal, že žáby pocházejí z bláta a myším stačí hadry a obilí se sýrem ☺

Abiogeneze předpokládá, že se živý organizmus může samovolně vyvinout z neživého.

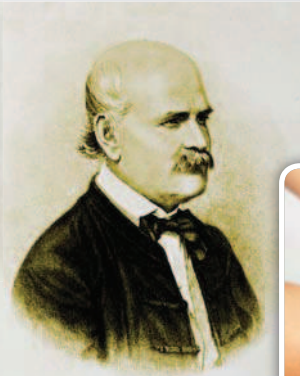

Isaac Newton

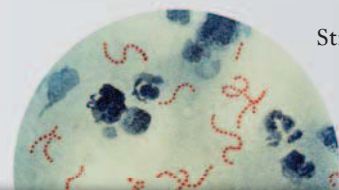

Ilustrativní obrázek

Isaac Newton si vyrobil malý model sluneční soustavy, který po dokončení instaloval na velký stůl ve svém domě. Když člověk otáčel klikou modelu, všechno v něm rotovalo a obíhalo. Jednou přišel na návštěvu Newtonův ateisticky smýšlející přítel a model jej přirozeně zaujal. Když vyjádřil svůj obdiv nad řemeslným umem, dotazoval se na tvůrce. Newton se vši vážností odpověděl, že žádný řemeslník neexistuje. Model se objevil sám od sebe. Návštěvníka svou odpovědí samozřejmě neuspokojil. Nakonec mu to Newton vysvětlil: „Odmítáš uvěřit, že se tento drobný výtvar objevil čistě náhodou, a přesto jsi přesvědčen, že větší originál, skutečný sluneční systém, jehož je tento mechanismus pouhým modelem, se objevil jen tak bez jakéhokoli návrháře či tvůrce. A teď mi pověz, na základě čeho jsi dospěl k tak absurdnímu závěru?“

Ignaz Philipp Semmelweis
(1818 až 1865)

Streptococcus
pyogenes

Doktor Semmelweis úspěšně bojoval proti tzv. horečce omladnic, což byla nepříjemná poporodní komplikace, na jejíž následky ženy často umíraly. Předpokládal, že horečku způsobují bakterie přenášené na nesterilních rukou a nástrojích. Nikdo však „na ty jeho bakterie“ nevěřil. On však nepolevil a přes značné protesty a reptání nutil své kolegy a k omývání rukou chlorovým vápnem. Poporodní úmrtnost rapidně klesla pod 3% a postupně se snížila až pod 1,3%. Místo uznání byl Semmelweis odmítán, propuštěn z nemocnice a dokonce si pobyl i v blázinci. Uznání se Semmelweisovi dostalo až posmrtně r. 1879, kdy se jeho práce veřejně zastal Louis Pasteur.

STVOŘENÍ vs. EVOLUCE

Francesco Redi
(1626 až 1697)

Lazzaro Spallanzani
(1729 až 1799)

John Turberville Needham
(1713 až 1781)

Generatio spontanea

Aby někomu svítlo, musí být zapojen ke Zdroji. Jinak bude žít ve tmě.

Louis Pasteur (1822 až 1895) byl celý svůj život zastáncem víry a biblického učení. V řadě debat se otevřeně stavěl proti ateismu, který zachvátil francouzské vysoké školy a prohlašoval víru v Boha za nevědeckou.

Slavný je jeho výrok: „Poněvadž jsem hodně studoval, věřím jako bretoňský sedlák. Kdybych byl studoval ještě více, věřil bych jako bretoňská selka.“

Moderní věda Pasteurovy závěry potvrzuje.

Ovoce Darwinismu v praxi 20. stol.

Vědecké závěry nestojící na Pravdě jsou živnou půdou zhoubným ideologiím, které plodí desítky milionů mrtvých.

Zasaďte dobrý strom,
i jeho ovoce bude dobré.
Zasaďte špatný strom,
i jeho ovoce bude špatné.
Strom se pozná po ovoci.
(Mt 12,33)

Vývoj člověka podle Darwinových zásad nakonec nevedl k dokonalé árijské rase a nadčlověku, jak se v „odborných kruzích“ předpokládalo, ale ke genocidě a válečným zločinům. Podobně i dokonalá společnost komunismu se nedočkala světlých zítřků a sociálních jistot.